

Č. 9111.

Zaměstnanci veřejní. * K »služebním příjmům« ve smyslu § 151 plat. zák. náleží i hraniční přídavek finanční stráže podle § 16 vl. nař. č. 201/23.

(Nález ze dne 11. března 1931 č. 3962).

Prejudikatura: Boh. A 7743/29, 7835/29.

Věc: Adolf V. v B. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o hraniční přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Gř v Bratislavě nevyhovělo nař. výnosem žádosti st-lově, respicienta pohraniční finanční stráže, aby mu byl přiznán hraniční přídavek dle ustanovení § 16 vl. nař. č. 201/23, poněvadž nevyhovuje podmínkám § 16 cit. vl. nař., ježto v den účinnosti tohoto nařízení neměl alespoň 5 let služební doby skutečně ztrávené u pohraniční stráže, resp. býv. finanční stráže. Na konci podotknuto, že rozhodnutí je konečné a není proti němu instanční cestou opravného prostředku.

Uvažuje o stížnosti podané do tohoto výroku, musil nss nejprve z důvodu své vlastní kompetence (§ 5 zák. o ss) z povinnosti úřední zkoumati, byla-li věc pořadem adm. konečně vyřízena.

Nař. rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti a po vyhlášení plat. zák. č. 103/26 a sluší je tedy po stránce procesní posuzovati podle předpisů tohoto zákona. Paragraf 151 plat. zák. obsahuje zvláštní ustanovení o řízení ve věcech úpravy služebních příjmů. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 7743/29 právní názor, že služebním příjmem ve smyslu § 151 plat. zák., který neobsahuje definice pojmu toho, jest podle přirozeného smyslu těchto slov každá majetková hodnota, kterou zaměstnanec přijímá z titulu svého služebního poměru. V daném případě jde o hraniční přídavek podle § 16 vl. nař. č. 201/23, kterým se upravují služební poměry pohraniční finanční stráže. Ustanovení toto přiznává hraniční přídavek příslušníkům pohraniční finanční stráže, sloužícím déle než 5 let, jimž z jakéhokoli důvodu nelze přiznati hraniční přídavek vyznačený v § 8 tohoto nař. Přídavek ten přísluší kromě osobních požitků stanovených platnými předpisy pro státní úředníky, resp. podúředníky a vyměřuje se podle celkové služební doby skutečně ztrávené u pohraniční finanční stráže a to tak, že činí po 5 letech 300 Kč, po 12 letech 480 Kč atd. Z toho vyplývá, že je přídavek ten doplňkem aktivních služebních požitků příslušníků pohraniční finanční stráže a spadá proto pod pojem »služebních příjmů« ve smyslu shora uvedeném. Názor ten potvrzuje i předpis § 148 plat. zák., kde jsou přídavky příslušníků pohraniční finanční stráže postaveny na roveň osobním přídávům. Spadá-li však

hraniční přídavek podle § 16 vl. nař. č. 201/23 pod pojem služebních příjmů ve smyslu § 151 plat. zák., sluší i nař. rozhodnutí považovati za správní akt o úpravě služebních příjmů st-lových a platí o něm procesní předpisy tohoto ustanovení.

Naříkané rozhodnutí bylo vydáno na žádost st-le gř-ím v Bratislavě. Podle § 151 odst. 2 může se státní zaměstnanec z rozhodnutí o úpravě svých služebních příjmů, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost neb přihlášku zaměstnavatele, odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu. Rozhodnutí gř v Bratislavě o služebních příjmech zaměstnance podle § 151 odst. 2 plat. zák. není, jak nss vyslovil v nál. Boh. A 7835/29, konečným rozhodnutím a měl tedy st-l možnost podatí proti cit. rozhodnutí ve smyslu cit. předpisu plat. zák. odvolání k min. fin. a tím vyvolati konečné rozhodnutí ústředního úřadu správního o svém nároku. Bylo by proto stížnost podanou přímo na nss vzhledem k ustanovení § 5 zák. o ss odmítnouti jako nepřipustnou. Že však st-l nepoužil opravného prostředku v § 151 odst. 2 plat. zák. normovaného a obrátil se přímo stížností na nss, zavinil žal. úřad nesprávným právním posouzením, podle něhož toto rozhodnutí bylo výslovně označeno za konečné, s vyloučením dalšího opravného prostředku. Pro tuto podstatnou formální vadu slušelo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 9112.

Živnostenské právo (Slovensko): Může držitel živnostenského listu, znějícího na obchod s delikatesami, mlékem a mléčnými výrobky, bez průkazu způsobilosti nabyti oprávnění k prodeji pálených nápojů lihových v uzavřených lahvích?

(Nález ze dne 12. března 1931 č. 3858).

V ě c : Josef W. v Bratislavě (adv. Dr. Nathan Kohner z Prahy) proti ministerstvu obchodu v Praze o odpověď obchodu s pálenými lihovými nápoji v uzavřených lahvích.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Podáním de pres. 27. prosince 1926, řízeným na městský notářský úřad v Bratislavě, žádal st-l, aby župní úřad udělil mu na základě živn. listu z 18. října 1926, vydaného řečeným notářským úřadem jako živn. úřadem prvé stolice a znějícího na obchod s delikatesami, mlékem a mléčnými výrobky se stanovištěm v domě č. . . . v Bratislavě povolení prodávati pálené nápoje lihové v zapečetěných lahvích. — Župní úřad v Bratislavě výnosem ze 13. října 1927 oznámil st-li, že nevzal na vědomí jeho opověď prodeje pálených nápojů lihových v uzavřených lahvích.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. obch. odvolání z toho podanému s odůvodněním, že obchod s pálenými nápoji lihovými v uzavřených lahvích jest podle § 14, případně § 53 odst. 5 živn. zák. vázán průkazem způsobilosti, který podán nebyl. Živn. oprávnění st-lovo k obchodu s mlékem, mléčnými výrobky a lahůdkami nedává mu podle živn. zákona nároku, aby opověď drobného prodeje pálených nápojů lihových